

Med den dagsorden vi har foran os, turde det være klart, at EU er uomgængelig som rammen for det fremtidige europæiske samarbejde.

Spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal være med i EU eller ej, hører fortiden til. EU-samarbejdet er nødvendigt for at sikre et helt Europa og for at møde de økonomiske, globale udfordringer, som vi står over for. EU-samarbejdet giver Danmark indflydelse på de afgørende politiske beslutninger for Europa og for os selv.

Derfor skal vi nu sætte alle kræfter ind på at præge den europæiske udvikling gennem en aktiv og konstruktiv indsats, og det kan vi jo så begynde med i dag.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Som det lige blev nævnt, har Kommissionen på sit arbejdsprogram tre prioriteter. Den første er østudvidelsen. Det har vi talt om i den forrige debat, men når man ser på det fra Kommissionens side, er det jo klart, at ti nye medlemslande i EU vil lægge stort beslag på Kommissionens tid og kræfter, så under alle omstændigheder er det et usædvanligt år for Kommissionen, fordi den nye østudvidelse, som vi har kæmpet så hårdt for, selvfølgelig også i praksis vil betyde, at man på andre områder måske kommer til at gå lidt langsommere fremad.

Den anden prioritet, Kommissionen har, er sikkerhed og stabilitet. Det er klart, at det er blevet opprioriteret yderligere efter terrorangrebet i Madrid. Noget af det nye, der er kommet på her, er jo, at vi får en ny antiterrorismekoordinator og at få styrket samarbejdet mellem de europæiske efterretningstjenester. Det er helt klart noget, som Venstre ønsker at styrke. Vi ønsker, at Europa og EU skal være et sikkert sted at færdes, og når der, som vi ser i øjeblikket, er anslag mod demokratierne, mod vore naboer, så må vi oppe os i EU for at sikre, at vi kan levere et effektivt modspil.

Kommissionens tredje prioritet er det, der hedder en bæredygtig vækst, og det vil jeg lægge hovedvægten på i min tale i dag. Som nævnt startede Lissabonprocessen, som jo handler om at skabe flere arbejdspladser, mere dynamik i Europa, i marts 2002. Vi står altså over for nogle midtvejsforhandlinger allerede til næste år, 2005.

Der er det vigtigt, at vi allerede nu kridter skoene, for noget af det, vi har savnet i Lissabon-

processen, er jo, at der skulle være lidt mere fremdrift, som det allerede er blevet nævnt af den socialdemokratiske ordfører, hr. Henrik Dam Kristensen. Det drejer sig jo om at fastsætte nogle fælles vækstmål, og derefter er det op til de enkelte lande at gennemføre politikken i praksis; det er jo godt, og især når man er liberal, er det godt med sådan en decentralisering af den praktisk førte politik.

Omvendt siger det også sig selv, at der så er risiko for, at der ikke sker tilstrækkeligt på området. Det, vi tror der er behov for i Lissabonprocessen, er, at man fokuserer yderligere på nogle få mål og så i øvrigt gør en ekstra indsats for at sikre, at alle lande kommer med. Jo flere lande, der trækker på samme hammel økonomisk set, jo større effekt vil det have for vores velstand og fremgang i Europa.

Så har vi for nylig fra Venstres formand hørt et glimrende forslag om, at vi skal komme med et indre marked for forskning, udvikling og uddannelse. Det er naturligvis noget, Venstre står bag. Der er et stort behov for, at vi i Europa bliver bedre til at forske og udvikle os, så vi kan tage konkurrencen op med USA og Japan på disse områder. Det er viden, vækst og velfærd, der hænger sammen, der danner grundlaget for innovationer og for nye arbejdspladser, så det er et område, hvor EU skal bidrage mere.

Der er simpelt hen behov for at satse mere, der er behov for at forfølge nye mål. Der er så til gengæld også behov for en afvikling af den klassiske regionalpolitik. Fremover mener vi i Venstre, at det kun skal gives til de allerfattigste, men at en større del af vore midler i EU skal dirigeres hen i det, der er fremtid i, nemlig forskning, innovation, teknologi.

Kl. 17.40

Kommissionen vil også forbedre arbejdet med at koordinere økonomi- og finanspolitikken, og det støtter vi også stærkt i Venstre. Der er simpelt hen behov for en stærk europæisk valuta. Vi er ikke med, men vi er jo lige så afhængige som andre europæiske lande af, at der er en økonomisk stabil udvikling, og at valutakursen er, så vi kan regne med den.

Dernæst er vi også afhængige af, at alle lande inden for eurosamarbejdet bliver behandlet ens, og derfor er vi meget interesserede i, at Kommissionen fastholder sit kraftige engagement i at sikre, at alle regler inden for stabilitetspagten overholdes, så vi har udsigt til også i fremtiden at have en god stabil euro.